

מסכת שביעית

פרק א

א. עד אימתי חורשין בשדה האילן ערב שביעית. בית שמאי
אומרים, כל זמן שהוא יפה לפרי. ובית הלל אומרים, עד העצרת.
וקרובין דברי אלו להיות כדברי אלו:

ב. איזהו שדה האילן, כל שלשה אילנות לבית סאה, אם ראויין
לעשות כפר דבלה של נשים מנה באיטלקי, חורשים כל בית סאה
בשבילן. פחות מכאן, אין חורשין להן אלא מלא האורה וסלו
חוצה לו:

ג. אחד אילן סרק ואחד אילן מאכל, רואין אותן כאלו הם תאנים.
אם ראויים לעשות כפר דבלה של נשים מנה באיטלקי, חורשים
כל בית סאה בשבילן. פחות מכאן, אין חורשים להם אלא לצרכן:

ד. הנה אחד עושה כפר דבלה ונשים אין עושין, או נשים עושין
ואחד אינו עושה, אין חורשין להם אלא לצרכן, עד שיהיו משלשה
ועד תשעה. היו עשרה, מעשרה ולמעלה, בין עושין בין שאינן

עוֹשִׁין, חוֹרְשִׁין כָּל בֵּית סָאָה בְּשִׁבְלָן. שְׁנַאָמַר (שְׁמוֹת לֹד) בְּחָרִישׁ
וּבְקָצִיר תִּשְׁבֹּת, אֵין צָרִיד לֹמַר חָרִישׁ וְקָצִיר שֶׁל שְׁבִיעִית, אֱלֹא
חָרִישׁ שֶׁל עָרֵב שְׁבִיעִית שֶׁהוּא נִכְנָס בְּשְׁבִיעִית, וְקָצִיר שֶׁל שְׁבִיעִית
שֶׁהוּא יוֹצֵא לְמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר, מָה חָרִישׁ
רְשׁוֹת, אֵף קָצִיר רְשׁוֹת, יָצָא קָצִיר הָעוֹמֵר:

ה. שְׁלֹשָׁה אֵילָנוֹת שֶׁל שְׁלֹשָׁה אָנָשִׁים, הֵרִי אֶלּוּ מִצְטָרְפִין, וְחוֹרְשִׁין
כָּל בֵּית סָאָה בְּשִׁבְלָן. וְכַמָּה יֵהָא בִּינֵיהֶם, רַבֵּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, כַּדִּי
שְׂיֵהָא הַבְּקָר עוֹבֵר בְּכֻלּוֹ:

ו. עֶשֶׂר נְטִיעוֹת מִפְּזָרוֹת בְּתוֹךְ בֵּית סָאָה, חוֹרְשִׁין כָּל בֵּית סָאָה
בְּשִׁבְלָן, עַד רֹאשׁ הַשָּׁנָה. הָיוּ עֲשׂוּיֹת שׁוֹרָה וּמִקְפּוֹת עֲטָרָה, אֵין
חוֹרְשִׁין לָהֶם אֱלֹא לְצָרְכָן:

ז. הַנְּטִיעוֹת וְהַדְּלוּעִים, מִצְטָרְפִין לְתוֹךְ בֵּית סָאָה. רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן
גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, כָּל עֲשָׂרָה דְּלוּעִים לְבֵית סָאָה, חוֹרְשִׁין כָּל בֵּית סָאָה
עַד רֹאשׁ הַשָּׁנָה:

ח. עַד אֵימָתִי נִקְרְאוּ נְטִיעוֹת. רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמֵר, עַד
שְׁיִחְלוּ. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, בֵּת שֶׁבַע שָׁנִים. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר,
נְטִיעָה כְּשִׁמָּה. אֵילָן שְׁנֵגְמָם וְהוֹצִיא חֲלִיפִין, מְטַפֵּחַ וּלְמַטָּה כְּנְטִיעָה,
מְטַפֵּחַ וּלְמַעְלָה, כְּאֵילָן, דְּבָרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן:

